

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2023 m. rugpjūčio 3 d. Nr. 21RE- (AG-476/05-2023)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Vilmos Drigotienės, Vytauto Kurpuveso (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas) ir Vestos Šliogerytės, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos viešosios įstaigos Europos socialinio fondo agentūros skundą atsakovui Informacinės visuomenės plėtros komitetui dėl sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

VšĮ Europos socialinio fondo agentūra (toliau – ir Agentūra) prašo panaikinti Informacinės visuomenės plėtros komiteto (toliau – IVPK, Komitetas) 2023-06-09 rašte Nr. S-200(2023) nurodytą sprendimą įpareigojant pareiškėją savo interneto svetainėje paskelbti informaciją apie ekspertų, kaip darbuotojų, pareigybių specialiuosius reikalavimus, kad pareiškėjos internetinė svetainė turi atitikti visus Bendrųjų reikalavimų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų interneto svetainėms ir mobiliosioms programoms apraše (toliau – Aprašas), patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. balandžio 18 d. nutarimu Nr. 480, nurodytus reikalavimus.

Paaikšino, kad IVPK 2023-06-09 rašte nurodė, kad pareiškėjos atžvilgiu taikomas Aprašas visa apimtimi ir kad pareiškėja turi atnaujinti savo internetinę svetainę pagal Aprašo reikalavimus, įskaitant ir informaciją apie jos darbuotojų (ekspertų) pareigybėms keliamus reikalavimus paskelbti laikantis Aprašo 16.4 papunktyje nustatytų reikalavimų ir apie atliktus veiksmus el. paštu informuoti Komitetą bei asmenį, kuris kreipėsi į Komitetą su prašymu dėl Agentūros interneto svetainės. Pareiškėja nesutinka su IVPK pateiktu vertinimu, mano, kad IVPK netinkamai taikė teisės aktus.

Šiuo atveju aktualus Nutarimas (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. gruodžio 12 d. nutarimas Nr. 1261 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. balandžio 18 d. nutarimo Nr. 480 „Dėl Bendrųjų reikalavimų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų interneto svetainėms aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“) ir Aprašas. Tačiau IVPK neatsižvelgė į Aprašo ir Nutarimo nuostatas, o priimdama sprendimą vadovavosi išimtinai tik Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatomis.

Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad Įstatymas taikomas viešąsias funkcijas atliekančioms valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, įmonėms ir viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų. Viešosios funkcijos apibrėžimas pateiktas Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje, kurioje nurodoma, jog vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus, suteiktus Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas (toliau – viešojo funkcija) <...>. Pagal nurodytą viešųjų funkcijų apibrėžimą, viešosios funkcijos sąvoka apima viešąjį administravimą, įskaitant ir viešųjų paslaugų teikimą.

Agentūra yra viešojo įstaiga, kurios steigėjas yra valstybė. Steigėjui atstovauja bei Agentūros dalininkų funkcijas įgyvendina Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau – SADM) ir Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija (toliau – SAM). Agentūros

veiklos tikslas yra tenkinti viešuosius interesus, administruoti ir vykdyti žmoniškųjų išteklių plėtros ir kitus projektus bei programas, kurie finansuojami iš nacionalinių, Europos Sąjungos bei kitų lėšų, siekiant racionalaus lėšų panaudojimo ir išlaidų tinkamumo užtikrinimo bei plėtojant tarptautinį bendradarbiavimą. Kadangi Agentūra vykdo viešąjį administravimą, ji laikytina viešąsias funkcijas atliekančia įstaiga (ši aplinkybė buvo nurodyta Komitetui ir 2023-05-31 rašte Nr. SB-2023-00483). Tačiau Agentūra neteikia viešųjų paslaugų ir jų neadministruoja.

Komitetas, priimdamas sprendimą, vertino tik Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje nurodytą išimtį, pagal kurią tik informacija, nurodyta Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 5 ir 5¹ punktuose, turi būti skelbiama viešųjų įstaigų, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė, tačiau kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų. Tačiau IVPK visiškai neatsižvelgė į tai, kad Įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad informacija apie institucijos veiklą yra vieša ir *Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) nustatyta tvarka skelbiama institucijos interneto svetainėje*. Taip pat neatsižvelgta į tai, kad Įstatymo 5 straipsnio 2 dalis numato informaciją, kuri turi būti skelbiama institucijos interneto svetainėje. Šio Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies papunkčiuose nėra pateiktas baigtinis skelbiamos informacijos sąrašas, t. y. minėtuose papunkčiuose nėra nurodyta, kad turi būti skelbiama informacija apie pareiškėjos darbuotojų (ekspertų) pareigybėms keliamus reikalavimus. Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 6 punkte numatyta, kad *turi būti skelbiama kita Vyriausybės nustatyta informacija*, įskaitant institucijų darbuotojų kontaktinius duomenis, jeigu jie skelbiami asmens duomenų teisėto tvarkymo tikslais. Taigi būtent Vyriausybės nutarimas numato tikslią informacijos skelbimo tvarką ir skelbiamos informacijos apimtį, todėl siekiant įvertinti, kokia informacija turi būti skelbiama interneto svetainėje, turi būti vertinamos ne tik Įstatymo nuostatos, bet ir Vyriausybės nustatyta tvarka (Nutarimas ir Aprašas).

Nutarimo 2.5.1 papunktyje numatyta išimtis – „Kitoms valstybės ir savivaldybių įmonėms, viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė <...>, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai“. Tokia pati išimtis nurodyta ir Aprašo 3 punkte. Be to, tiek Nutarimas, tiek Aprašas, numatydamas informacijos skelbimo apimtį, išskiria dviejų tipų organizacijas, t. y. įstaigas, kurios teikia asmenims viešąsias paslaugas, bei kitas viešąsias įstaigas, kurios savininkė arba bent viena iš dalininkų yra valstybė. Atitinkamai pagal įstaigos pobūdį numato skirtingą skelbtinos informacijos apimtį. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjos veikla neapima viešųjų paslaugų teikimo, jos atžvilgiu taikytina išimtis, kuri taikoma kitoms viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė.

Agentūra taip pat pažymi, jog šiuo atveju Komitetas 2023-06-09 raštu priėmė individualų administracinį aktą, kuriuo įpareigojo pareiškėją paskelbti Aprašo 16.4 papunktyje nurodytą informaciją bei apie įpareigojimo įgyvendinimą informuoti tiek Komitetą, tiek ir asmenį, kurio skundo pagrindu buvo priimtas sprendimas / aktas. Vadovaujantis Aprašo 52 punktu, atsakovo sprendimai yra privalomi asmenims ir įstaigoms. Pagal šį punktą įstaigos privalo informuoti Komitetą apie sprendimo vykdymo eigą ir nurodyti terminą, per kurį planuoja įgyvendinti sprendimą (b. l. 1–8).

Komitetas prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaikšino, kad nesutinka su pareiškėjos Įstatymo ir Aprašo nuostatų vertinimu, nes jis nepagrįstas ir neatitinka galiojančių teisės aktų nuostatų.

Pirma, Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad Įstatymas taikomas „viešąsias funkcijas atliekančioms valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, įmonėms ir viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ...“. Pagal Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje pateiktą viešųjų funkcijų apibrėžimą, viešosios funkcijos sąvoka apima ir viešąjį administravimą. Pareiškėja yra viešoji įstaiga, kurios steigėjas yra valstybė, pareiškėjos veiklos tikslas yra tenkinti viešuosius interesus, administruoti ir vykdyti žmoniškųjų išteklių plėtros ir kitus projektus bei programas, kurie finansuojami iš nacionalinių, Europos Sąjungos bei kitų lėšų, siekiant racionalaus lėšų panaudojimo ir išlaidų tinkamumo užtikrinimo bei plėtojant tarptautinį bendradarbiavimą. Taigi pareiškėja laikytina viešąsias funkcijas atliekančia įstaiga ir patenka į Įstatymo taikymo apimtį.

Antra, Nutarimas yra poįstatyminis teisės aktas, įgyvendinantis Įstatymą. Nutarimu patvirtinto Aprašo 1 punkte nurodytas tikslas – sudaryti visuomenei sąlygas gauti internetu visą viešą informaciją, nurodytą Įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, apie valstybės ir savivaldybių institucijas ir įstaigas ir kitus subjektus, nurodytus Įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje (toliau – įstaigos), jų funkcijas. Įstatymo 5 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad informacija apie institucijos veiklą yra vieša ir Vyriausybės nustatyta tvarka skelbiama institucijos interneto svetainėje, o 5 straipsnio 2 dalyje nurodomas nebaigtinis institucijos interneto svetainėje skelbiamos informacijos sąrašas, t. y. Įstatymas suteikia teisę Vyriausybei detalizuoti institucijų interneto svetainėse skelbiamus duomenis. Tačiau jau pačiame Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 6 punkte nustatyta, kad institucijos interneto svetainėje, laikantis asmens duomenų apsaugos, valstybės, tarnybos, komercinės, profesinės paslapčių ir saugumo paslapčių apsaugos reikalavimų, turi būti skelbiama „kita Vyriausybės nustatyta informacija, įskaitant institucijų darbuotojų kontaktinius duomenis, jeigu jie skelbiami asmens duomenų teisėto tvarkymo tikslais“. Kaip matyti, Įstatymas išskiria ir numato, kad turi būti skelbiami darbuotojų kontaktiniai duomenys, o kas juos sudaro yra detalizuojama Apraše, kurio 16.4 papunktyje nurodyta: „kiekvieno darbuotojo atliekamos funkcijos ir specialieji reikalavimai jo pareigybei“. Be to, šiuo metu galiojančio Įstatymo 5 straipsnio 4 dalis numato išimtis, kokios įstaigos informaciją apie savo veiklą skelbia ne pilna apimtimi, t. y. informaciją apie darbo užmokestį ir lėšas veiklai viešinti turi skelbti „viešosios įstaigos, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, tačiau kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų“. Tuo tarpu, nei Įstatymas, nei Aprašas nekalba apie išimtį skelbti tik darbuotojų atliekamas funkcijas, neskelbiant jų pareigybėms keliamų specialiųjų reikalavimų.

Trečia, Agentūra teigia, kad neteikia viešųjų paslaugų ir jų neadministruoja, todėl jai turi būti taikoma Aprašo 3 punkto septintos pastraipos paskutiniame sakinyje numatyta išimtis – „<..> Kitoms valstybės ir savivaldybių įmonėms, viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei priklauso daugiau kaip 50 procentų balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai.“

Komitetas atkreipia dėmesį, kad Įstatymas pakeistas ir nauja redakcija išdėstyta 2021 m. birželio 30 d. (Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo Nr. VIII-1524 pakeitimo įstatymas Nr. XIV-491, įsigaliojo nuo 2021 m. liepos 17 d.), be to, ginčui aktualus Įstatymo 5 straipsnis buvo pakeistas 2022 m. gegužės 12 d. (Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo Nr. VIII-1524 5 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. XIV-1080, įsigaliojo nuo 2023 m. sausio 1 d.). Tuo tarpu, Nutarimas ir juo patvirtintas Aprašas yra poįstatyminis teisės aktas, įgyvendinantis Įstatymą, ir svarbu tai, kad šiam ginčui aktuali Aprašo 3 punkto septintoji pastraipa paskutinį kartą yra keista Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. gruodžio 12 d. nutarimu Nr. 1261 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. balandžio 18 d. nutarimo Nr. 480 „Dėl bendrųjų reikalavimų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų interneto svetainėms aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ (minėtas 3 punktas įsigaliojo nuo 2019 m. liepos 1 d.). Taigi, susiklostė situacija, kad Įstatymo nuostatos, aktualios šiam ginčui, yra priimtos vėliau nei Nutarimo nuostatos, kuriomis remiasi pareiškėja, ir Aprašo 3 punkto septintos pastraipos paskutiniame sakinyje numatyta išimtis, kad taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai (t. y. reikalavimas skelbti informaciją apie darbo užmokestį) neatitinka Įstatymo nustatyto reguliavimo, t. y. Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje numatytos išimties, kokios įstaigos informaciją apie savo veiklą skelbia ne pilna apimtimi, t. y. informaciją apie darbo užmokestį ir lėšas veiklai viešinti turi skelbti „viešosios įstaigos, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, tačiau kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų“. Akivaizdu, kad Agentūrai, kaip viešajai įstaigai, atliekančiai viešąsias funkcijas, ši išimtis neturėtų būti taikoma ir atitinkamai tiek Įstatymo, tiek Aprašo nuostatos jai turėtų būti taikomos pilna apimtimi.

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas universalus teisinės valstybės principas suponuoja tai, kad visos valstybės valdžią įgyvendinančios valstybės institucijos turi veikti remdamosi teise ir paklusdamos teisei. Vyriausybės nutarimu negalima keisti ar sąlygoti įstatymo normų, jų

turinio. Vyriausybės nutarimas – tai poįstatyminis teisės aktas, todėl jis negali prieštarauti įstatymui, keisti įstatymo normų turinio. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) įstatymo viršenybės principo taikymo kontekste dažnai akcentuoja iš konstitucinio teisinės valstybės principo kylantį teisės aktų hierarchijos imperatyvą. LVAT praktikoje pabrėžiama, kad įstatymo viršenybės principas yra vienas iš pagrindinių teisinės valstybės principų, be kita ko, taikomas ir įgyvendinant viešąjį administravimą. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektų įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 4 punktas). Atsižvelgiant į tai, Komitetas, priimdamas 2023-06-09 rašte nurodytą administracinį sprendimą, visų pirma, vadovavosi Įstatyme nustatytu teisiniu reguliavimu (b. l. 36–41).

Skundas atmestinas

Remiantis į bylą pateiktais dokumentais, nustatyta, jog 2023-05-24 raštu Nr. S-174(2023) Komitetas (atsižvelgdamas į gautą asmens prašymą įvertinti, ar pagrįstai Agentūra interneto svetainėje skelbia ekspertų, kaip darbuotojų, atliekamas funkcijas, tačiau neskelbia ekspertams keliamų pareigybės specialiųjų reikalavimų), kreipėsi į Agentūrą, prašydamas nurodyti, ar ji vykdo viešąsias funkcijas, kaip jos apibrėžtos Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje (b. l. 9, 14–18).

Agentūra 2023-05-31 rašte Nr. SB-2023-00483 nurodė, kad dalis jos vykdomų funkcijų yra viešojo administravimo veikla. Nutarimo 2.5.1 papunktyje (ankstesnės redakcijos 3 punktas) nurodyta, kad viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai. Atsižvelgiant į tai, kad Agentūros teisinė forma yra viešoji įstaiga, kurios savininkė valstybė, ji interneto svetainėje neskelbia ekspertams keliamų pareigybės specialiųjų reikalavimų (b. l. 10; 19–22).

Pareiškėja nesutinka su Komiteto 2023-06-09 rašte (b. l. 11; 23–27) pateiktu prašymu (sprendimu) pareiškėjos interneto svetainėje paskelbti informaciją apie darbuotojų (ekspertų) pareigybėms keliamus specialiuosius reikalavimus, laikantis Aprašo 16.4 papunktyje nustatytų reikalavimų. 2023-06-09 raštu Komitetas taip pat paprašė įvertinti Agentūros interneto svetainės atitikimą kitiems Aprašo reikalavimams ir esant neatitikimams – paskelbti trūkstamą informaciją. Pareiškėja nesutinka su tuo, kad jos interneto svetainė turi atitikti visus Apraše nurodytus reikalavimus.

Agentūra skunde argumentuoja, kad jai, kaip viešajai įstaigai, taikoma Nutarimo 2.5.1 papunktyje nurodyta išimtis (taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai). Teigia, jog Nutarimas ir Aprašas išskiria dviejų tipų organizacijas, t. y. įstaigas, kurios teikia asmenims viešąsias paslaugas, bei kitas viešąsias įstaigas, kurios savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė. Kadangi pareiškėjos veikla neapima viešųjų paslaugų teikimo, jos atžvilgiu taikytina išimtis, kuri taikoma kitoms viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė.

Pagal Nutarimo 4 punktą, Apraše nurodytų reikalavimų įgyvendinimą koordinuoja ir metodinę paramą – išvadas ir rekomendacijas – teikia Komitetas. Pagal Aprašo 52 punktą, Vyriausybės įgaliotosios institucijos sprendimai yra privalomi asmenims ir įstaigoms. Įstaiga privalo informuoti įgaliotąją instituciją apie sprendimo vykdymo eigą ir nurodyti terminą, per kurį planuoja įgyvendinti sprendimą.

Įstatymo 1 straipsnyje nurodyta, kad jo tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, įmonių, *viešųjų įstaigų* ar šių subjektų asociacijų, regionų plėtros tarybų *informaciją apie jų veiklą* bei šių institucijų ir kitų juridinių asmenų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus, suteiktus VAĮ nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas (toliau – viešoji funkcija), ir kuriuos būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams, įgyvendinimo priemonės ir tvarką (1 dalis). Įstatymas, be kita ko, nustato *informacijos apie valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų*,

įmonių, viešųjų įstaigų ir šių subjektų asociacijų, regionų plėtros tarybų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte, veiklą skelbimo tvarką (2 dalies 4 punktas).

Įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Įstatymas taikomas: *viešąsias funkcijas atliekančioms* valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, įmonėms ir *viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų*, įskaitant bibliotekas, muziejus ir valstybės archyvus, taip pat šių subjektų asociacijoms ir regionų plėtros taryboms (1 punktas); *viešosioms įstaigoms*, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių, turinti pusę ir daugiau balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė, *kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų, tačiau atlieka viešąsias funkcijas*, taip pat akcinėms bendrovėms ar uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso akcijos, suteikiančios daugiau kaip pusę balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, ir valstybė ar savivaldybė tiesiogiai ar netiesiogiai gali daryti lemiamą įtaką (2 punktas); Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 5 punktas taip pat taikomas viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, tačiau *kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų, kai jos skelbia informaciją apie savo darbuotojų darbo užmokestį šio įstatymo nustatyta tvarka* (3 punktas).

Pagal Įstatymo 5 straipsnį, *informacija apie institucijos veiklą yra vieša ir Vyriausybės nustatyta tvarka skelbiama institucijos interneto svetainėje* (1 dalis). Institucijos interneto svetainėje, laikantis asmens duomenų apsaugos, valstybės, tarnybos, komercinės, profesinės paslapčių ir saugomų paslapčių apsaugos reikalavimų, *turi būti skelbiama*: 1) nuasmenintos Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių pažymos ir informacija apie Seimo kontrolierių siūlymų (rekomendacijų) nagrinėjimo institucijoje rezultatus; 2) įsiteisėję nuasmeninti teismų sprendimai, kuriuose konstatuojami pažeidimai institucijoje, taip pat informacija apie priemones, kurių buvo imtasi dėl šių teisės aktų pažeidimų pašalinimo; 3) nuasmeninta informacija apie institucijoje nustatytus tarnybinius nusižengimus ir už juos paskirtas galiojančias tarnybines nuobaudas; 4) nuasmeninta informacija apie institucijos valstybės tarnautojų gautus paskatinimus ir apdovanojimus; 5) institucijos valstybės tarnautojų, valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir darbuotojų vidutinis nustatytasis (paskirtasis) darbo užmokestis pagal einamas pareigas; 5¹) informacija apie lėšas, skirtas institucijos veiklos viešinimui; 6) *kita Vyriausybės nustatyta informacija, įskaitant institucijų darbuotojų kontaktinius duomenis*, jeigu jie skelbiami asmens duomenų teisėto tvarkymo tikslais (2 dalies 1–6 punktai). Šio straipsnio 2 dalies 5 ir 5¹ punktai taip pat taikomi *viešosioms įstaigoms*, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, tačiau *kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų*, taip pat akcinėms bendrovėms ar uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso akcijos <...> (4 dalis).

Sistemiškai vertinant aukščiau nurodytas Įstatymo nuostatas, darytina išvada, jog Įstatymas išskiria tris viešųjų įstaigų kategorijas: 1) viešąsias funkcijas atliekančias, kurių savininkė ar viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų; 2) viešąsias funkcijas atliekančias, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių, turinti pusę ir daugiau balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė, ir kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų; 3) kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, tačiau kurios nėra finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir neatlieka viešųjų funkcijų. Pastarosioms (3 kategorijos) viešosioms įstaigos Įstatymas taikomas tik kai jos skelbia informaciją apie savo darbuotojų darbo užmokestį ir lėšas veiklai. Tuo tarpu, pirmoje kategorijoje nurodytoms viešosioms įstaigoms Įstatymas taikomas visa apimtimi, nes Įstatymas nustato *informacijos apie šių viešųjų įstaigų (nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte), veiklą skelbimo tvarką* (Įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punktas).

Iš Agentūros įstatų matyti (ir nėra ginčo dėl to), kad ji atlieka viešąjį administravimą, kuris patenka į Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą viešosios funkcijos sąvoką, o jos lėšas sudaro ir valstybės biudžeto asignavimai (<https://www.esf.lt/data/public/uploads/2022/11/2022-02-07->

[agentūros-istatai.pdf](#)). Taigi Agentūra yra Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta viešoji įstaiga, kuriai Įstatymas, teikiant informaciją apie jos veiklą, taikomas pilna apimtimi. Kaip minėta, pagal Įstatymo 5 straipsnį informacija apie institucijos veiklą yra vieša ir Vyriausybės nustatyta tvarka skelbiama institucijos interneto svetainėje, šio straipsnio 2 dalyje atskiru punktu nėra nurodyta, jog teikiama informacija apie darbuotojų pareigybėms taikomus reikalavimus, tačiau 5 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies 6 punktas nukreipia į Aprašą, numatant, jog svetainėje skelbiama kita Vyriausybės nustatyta informacija, įskaitant institucijų darbuotojų kontaktinius duomenis.

Aprašo 16.4 papunktyje nustatyta, jog Įstaigos interneto svetainės skyriuje „Struktūra ir kontaktinė informacija“ turi būti pateikiami šie duomenys: kiekvieno darbuotojo atliekamos funkcijos ir specialieji reikalavimai jo pareigybei.

Pareiškėja, kaip minėta, skunde remiasi Nutarimo 2.5.1 papunkčiu bei Aprašo 3 punktu, kuriuose numatyta, jog įstaigoms, kurios teikia asmenims viešąsias paslaugas, netaikomi Aprašo 10 punkto (tik tais atvejais, kai įstaiga pagal įstaigos steigimo dokumentus gali vykdyti reklamos veiklą) ir 13.2 papunkčio reikalavimai; *kitoms valstybės ir savivaldybių įmonėms, viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei priklauso daugiau kaip 50 procentų balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai*. Atitinkamai Aprašo 13.5.3 papunktyje nustatyta, jog interneto svetainėje skelbiamas darbo užmokestis.

Pažymėtina, jog 2018-12-12 Vyriausybės Nutarimo Nr. 1261 priėmimo metu galiojusioje Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo (toliau – TGI) redakcijos 2 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta, jog šis įstatymas taikomas valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, įmonėms ir *viešosioms įstaigoms, finansuojamoms iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir VAI nustatyta tvarka įgaliotoms atlikti viešąjį administravimą arba teikiančioms asmenims viešąsias ar administracines paslaugas ar vykdančioms kitas viešąsias funkcijas, įskaitant bibliotekas, muziejus ir valstybės archyvus (toliau – institucijos)*. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 6 punktas *taip pat taikomas įmonėms ir viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei priklauso daugiau kaip 50 procentų balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, joms skelbiant informaciją apie savo darbuotojų darbo užmokestį šio įstatymo nustatyta tvarka*. Atitinkamai šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 6 punkte buvo numatyta, kad institucijos interneto svetainėje skelbiama valstybės tarnautojų, valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojai), vidutinis nustatytasis (paskirtasis) darbo užmokestis pagal einamas pareigas.

Apraše, patvirtintame 2018-12-12 Nutarimu Nr. 1261, buvo nurodyta, jog Aprašo tikslas – sudaryti visuomenei sąlygas gauti internetu visą viešą informaciją, nurodytą TGI 5 straipsnio 2 dalyje, apie valstybės ir savivaldybių institucijas ir įstaigas ir kitus subjektus, *nurodytus TGI 2 straipsnio 1 dalyje* (toliau – įstaigos).

Sistemiškai vertinant Nutarimo, Aprašo ir TGI nuostatas, galiojusias priimant Nutarimą Nr. 1261, akivaizdu, jog Nutarimu nustatant, jog „*kitoms valstybės ir savivaldybių įmonėms, viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkių yra valstybė ar savivaldybė, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei priklauso daugiau kaip 50 procentų balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai*“, šioje teisės normoje yra minimos (specialiai buvo išskirtos) kitos viešosios įstaigos, kurios nurodytos TGI 2 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, tuo tarpu, ši išimtis netaikytina TGI 2 straipsnio 1 dalies pirmame pastraipoje nurodytoms viešosioms įstaigoms, t. y., finansuojamoms iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir VAI nustatyta tvarka įgaliotoms atlikti viešąjį administravimą arba teikiančioms asmenims viešąsias ar administracines paslaugas ar vykdančioms kitas viešąsias funkcijas. Taigi, darytina išvada, jog Vyriausybė neturėjo tikslo nustatyti, jog viešosioms įstaigoms, finansuojamoms iš biudžeto lėšų ir vykdančioms viešąsias funkcijas, būtų taikomas tik Aprašo 13.5.3 papunktis. Priešingai – akivaizdu, kad ši išimtis taikytina būtent kitoms viešosioms įstaigoms bei akcinėms bendrovėms, kurioms tiek TGI, tiek Aprašu numatoma pareiga teikti informaciją tik apie darbo užmokestį. Atitinkamai TGI pakeitus nauja redakcija (įsigaliojus Įstatymui)

likusi galioti nuostata, jog „kitoms valstybės ir savivaldybių įmonėms, viešosioms įstaigoms, kurių savininkė arba bent viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms, kuriose valstybei arba savivaldybei priklauso daugiau kaip 50 procentų balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, taikomi Aprašo 13.5.3 papunkčio reikalavimai“, Komisijos vertinimu, anaipol nereikia, jog šioje teisės normoje kalbama apie visas viešąsias įstaigas, kurios neteikia viešųjų paslaugų. Toks vertinimas, visų pirma, akivaizdžiai prieštarautų Įstatymo nuostatomis, kurios numato, jog Įstatymas viešąsias funkcijas atliekančioms viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar viena iš dalininkų yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų, taikomas pilna apimtimi bei nukreipia dėl informacijos apie veiklą skelbimo detalizavimo į Vyriausybės nutarimą. Antra, vadovaujantis pareiškėjos logika, jog išimtis yra taikytina visoms kitoms viešosioms įstaigoms ir bendrovėms, kurios neteikia viešųjų paslaugų, pareiškėja neturėtų skelbti jokios kitos Apraše nurodytos informacijos (teisinės informacijos, administracinės informacijos ir kt.), o turėtų skelbti tik informaciją apie darbo užmokestį ir apie lėšas, skirtas veiklos viešinimui, kas yra visiškai nepagrįsta. Vertinant Apraše nustatytą minėtą išimtį sistemiškai kartu su Įstatymo nuostatomis, laikytina, jog ši išimtis taikoma būtent Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytoms viešosioms įstaigoms.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, jog IVPK pagrįstai skundžiamu 2023-06-09 raštu pateikė išvadas, jog Agentūrai taikomi Aprašo reikalavimai ir turi būti skelbiami ekspertų, kaip darbuotojų, pareigybės specialieji reikalavimai, bei paprašė šią informaciją paskelbti ir apie atliktus veiksmus informuoti Komitetą el. paštu. Taip pat IVPK pagrįstai paprašė įvertinti Agentūros interneto svetainės atitikimą kitiems Aprašo reikalavimams ir, esant neatitikimams, paskelbti trūkstantį informaciją. Pagrindo tenkinti skundą remiantis jame nurodytais motyvais Komisija nenustatė.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

viešosios įstaigos Europos socialinio fondo agentūros skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Vytautas Kurpuvesas

Komisijos nariai

Vilma Drigotienė

Vesta Šliogerytė